

Sygn. akt VI GC 2043/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 06 lutego 2019 2018 roku w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (**Luxembourg**) S.A. z siedzibą w **Luksemburgu**

przeciwko **M. B. (1) i M. B. (2)**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powoda (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w Luksemburgu.

Sygn. akt VI GC 2043/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 października 2017 roku powód (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w Luksemburgu domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych M. B. (1) i M. B. (2) kwoty 2 370,22 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że powyższa wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanych za korzystanie z usług telekomunikacyjnych (w tym usługi telewizji kablowej) świadczonych przez (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. – poprzednika prawnego powoda, na podstawie łączącej strony umowy. Na dochodzoną kwotę składa się: kwota 228,68 złotych wynikająca z faktury numer (...), kwota 168,68 złotych tytułem odsetek ustawowych i odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 228,68 złotych za okres od dnia 24 listopada 2010 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu, kwota 1 150 złotych wynikająca z noty karnej numer (...) oraz kwota 822,86 złotych tytułem odsetek ustawowych i odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 1 150 złotych za okres od dnia 25 stycznia 2011 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 08 sierpnia 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4323/18 przeciwko pozwanemu M. B. (1) referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany M. B. (1) domagał się oddalenia powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz wskazując, że wielokrotnie informował (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. o niemożności korzystania od samego początku z usługi telekomunikacyjnej z uwagi na wadliwość dostarczonych

urządzeń, które ostatecznie zostały odesłane poprzednikowi prawnemu powoda. Pozwany wskazał również, że w związku z powyższym umowa została rozwiązana z przyczyn nie leżących po jego stronie, co zwalnia go od obowiązku ponoszenia jakichkolwiek kosztów, za wyjątkiem kosztów przesłania urządzeń, co też pozwany uścił.

W odpowiedzi na pozew pozwany M. B. (2) domagał się oddalenia powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz wskazując, że wielokrotnie informował (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. o niemożności korzystania od samego początku z usługi telekomunikacyjnej z uwagi na wadliwość dostarczonych urządzeń, które ostatecznie zostały odesłane poprzednikowi prawnemu powoda. Pozwany wskazał również, że w związku z powyższym umowa została rozwiązana z przyczyn nie leżących po jego stronie, co zwalnia go od obowiązku ponoszenia jakichkolwiek kosztów, za wyjątkiem kosztów przesłania urządzeń, co też pozwany uścił.

Sąd ustalił, co następuje:

M. B. (1) i M. B. (2) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) spółka cywilna zawarli z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym usługi internetowej w ramach pakietu One (...) o numerze G1 15/10/113.

M. B. (1) i M. B. (2) nie byli zadowoleni z jakości tej usługi, dlatego też pismem z datą w nagłówku „dnia 07 września 2010 roku” zrezygnowali z niej wysyłając stosowne oświadczenie faksem w dniu 07 września 2010 roku i ponownie w dniu 17 września 2010 roku.

M. B. (1) mailem z dnia 21 października 2010 roku poinformował (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W., że uści abonament telefoniczny w kwocie 110 złotych i zażądał odebrania od niego zestawów urządzeń, które ostatecznie samodzielnie odesłał.

niesporne, a nadto: pismo – k. 94 akt, potwierdzenie nadania pisma faksem – k. 85-87 akt, pismo – k. 88-89 akt, wydruk korespondencji mailowej – k. 90-94 akt, pismo – k. 95 akt

W dniu 09 listopada 2010 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wystawił M. B. (1) i M. B. (2) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) spółka cywilna fakturę numer (...) na kwotę 263,59 złotych, z terminem płatności do dnia 23 listopada 2010 roku, obejmującą m. in. opłatę abonamentową za pakiet One (...) w okresie od dnia 08 listopada 2010 roku do dnia 07 grudnia 2010 roku.

faktura – k. 46-47 akt

W dniu 10 stycznia 2011 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wystawił M. B. (1) i M. B. (2) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) spółka cywilna notę obciążeniową numer (...) na kwotę 1 150 złotych, z terminem płatności do dnia 24 stycznia 2011 roku, z tytułu opłaty wyrównawczej w wysokości wartości przyznanej ulgi.

nota – k. 44-45 akt

Dnia 22 stycznia 2013 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zawarł z (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności wskazanych w załączniku numer 1, w tym wierzytelności wobec M. B. (1) i M. B. (2) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) spółka cywilna wynikających z dokumentów numer (...) na kwotę 263,59 złotych i numer (...) na kwotę 1 150 złotych.

Zgodnie zaś z treścią aneksu numer (...) z dnia 25 stycznia 2013 roku zawartego przez (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W., (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. oraz (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w Luksemburgu, nabywcą powyższych wierzytelności stał się (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w Luksemburgu.

umowa sprzedaży wierzytelności – k. 24-26 akt, aneks numer (...) – k. 27-28 akt, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności – k. 43 akt

Pismem z dnia 22 stycznia 2013 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zawiadomił M. B. (1) i M. B. (2) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) spółka cywilna o zbyciu przysługujących mu wobec nich wierzytelności wynikających z dokumentów numer (...) i numer (...) na rzecz (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w Luksemburgu

(...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w Luksemburgu wezwał M. B. (1) i M. B. (2) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) spółka cywilna do zapłaty powyższych wierzytelności.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie M. B. (1) pismem z datą w nagłówku „dnia 24 kwietnia 2013 roku” poinformował (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w Luksemburgu, że złożył w terminie i z uzasadnieniem rezygnację z usług świadczonych przez (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W..

zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k. 48, 49 akt, wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 50-51, 52-53, 54 akt, pismo – k. 83 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku całego postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 06 lutego 2019 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań stron mając na uwadze treść art. 299 k.p.c., który przewiduje możliwość dopuszczenia tego dowodu w przypadku, gdy po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, o czym w dalszej części rozważań.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód (...) (Luxembourg) S.A. z siedzibą w Luksemburgu domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych M. B. (1) i M. B. (2) kwoty 2 370,22 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, tytułem zapłaty za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. – poprzednika prawnego powoda, na podstawie łączącej strony umowy.

Kwestionując żądanie pozwu pozwani podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia oraz wskazali, że wielokrotnie informowali (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. o niemożności korzystania z usługi telekomunikacyjnej z uwagi na wadliwość dostarczonych urządzeń, które ostatecznie zostały odesłane poprzednikowi prawnemu powoda i że w związku z powyższym umowa została rozwiązana z przyczyn nie leżących po ich stronie, co zwalnia ich od obowiązku ponoszenia jakichkolwiek opłat, za wyjątkiem opłat za odesłanie urządzeń.

Poza sporem pozostawało, że poprzednika prawnego powoda – (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. oraz pozwanych M. B. (1) i M. B. (2) łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym usług internetowych w ramach pakietu One (...). Niesporne było również, że pozwani dokonali we wrześniu 2010 roku wypowiedzenia powyższej umowy wskazując, że jest to spowodowane niezadawalającą jakością usługi, w tym przekłamaną szybkością przekazu. Mając na uwadze, że powód reprezentowany w sprawie przez zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego w żaden sposób nie odniósł się do treści przedłożonych przez pozwanych dokumentów w postaci owego wypowiedzenia, czy pism reklamacyjnych, w tym nie zakwestionował ich w jakimkolwiek zakresie, w konsekwencji tego Sąd uprawniony był po myśli art. 230 k.p.c. do uznania, że dowody te nie były przez powoda kwestionowane, a okoliczności w nich wskazane – za przyznane.

Pozwani M. B. (1) i M. B. (2) kwestionowali również prawo powoda do obciążenia ich jakimikolwiek opłatami z tytułu rozwiązanej umowy. A zatem w myśl art. 6 k.c. to na powodzie spoczywał ciężar wykazania, że poprzednik prawny powoda był uprawniony do obciążenia pozwanych w przypadku rozwiązania umowy opłatą wyrównawczą w wysokości przyznanej ulgi. Tymczasem powód, poza notą obciążeniową, nie przedłożył żadnych dowodów, w tym przede wszystkim umowy, czy regulaminów stanowiących jej integralną część, z których wynikałoby powyższe uprawnienie jego poprzednika do domagania się od pozwanych uiszczenia owej opłaty.

Niezależnie jednakże od powyższego powództwo podlegałoby oddaleniu również z uwagi na przedawnienie roszczenia.

Stosownie do treści art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Przedawnione roszczenie zmienia się w tzw. zobowiązanie niezupełne (naturalne), którego cechą jest niemożliwość jego przymusowej realizacji. Instytucja przedawnienia znajduje swoje zastosowanie w sytuacji, kiedy podmiot uprawniony przez dłuższy czas nie realizuje przysługującego mu roszczenia. Wówczas może zaistnieć stan niepewności prawnej co do rzeczywistej intencji wykonywania określonego prawa przez podmiot uprawniony, co w efekcie stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa obrotu prawnego. W związku z tym wraz z upływem określonego przepisami prawa terminu następuje zmniejszenie ochrony prawnej dla nierealizowanego roszczenia przejawiające się brakiem możliwości przymusowego egzekwowania takiego uprawnienia w razie podniesienia przez obowiązanego zarzutu przedawnienia i tym samym uchylenia się przez niego od zaspokojenia roszczenia.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Stosownie zaś do treści art. 120 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, przy czym jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Wymagalność roszczenia utożsamiana jest więc z chwilą, z upływem której wierzyciel może domagać się od dłużnika spełnienia świadczenia. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 07 maja 2009 roku (sygn. akt III CZP 20/09) – termin przedawnienia roszczenia o opłatę abonamentową i wynagrodzenie za połączenia telefoniczne z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych określa art. 118 k.c.

A zatem skoro w niniejszej sprawie należność (przy założeniu, że istniałaby, czego jednakże powód nie wykazał) wynikająca z faktury numer (...) powinna być uregulowana do dnia 23 listopada 2010 roku, termin przedawnienia tej należności wynoszący trzy lata i liczony od dnia wymagalności, minąłby z dniem 23 listopada 2013 roku, zaś w przypadku należności wynikającej z noty obciążeniowej numer (...) (przy założeniu, że istniałaby, czego jednakże powód nie wykazał) – minąłby z dniem 24 stycznia 2014 roku. Tymczasem pozew został wniesiony w niniejszej sprawie w dniu 13 października 2017 roku, a zatem już po upływie terminu przedawnienia roszczeń dochodzonych w tym postępowaniu i jednocześnie powód nie wykazał, by miały miejsce jakiekolwiek okoliczności skutkujące przerwaniem biegu terminu przedawnienia.

Mając na względzie powyższe Sąd w punkcie pierwszym wyroku na podstawie art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 1954) w zw. z art. 6 k.c. stosowanymi a contrario w zw. z art. 118 k.c. w zw. z art. 120 k.c. powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążył nimi powoda jako stronę, która niniejszy spór przegrała, uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 23 lutego 2019 roku